

Utrikesdepartementet
ud.hi.remiss@gov.se
ud.registrator@regeringskansliet.se

UD2022/12161

Yttrande i samband med remiss av Europeiska kommissionens förslag till förordning om ett krisinstrument för den inre marknaden inklusive förslag till omnibusdirektiv och omnibusförordning med uppdatering av vissa förordningar och direktiv

Sammanfattning

Adda AB (Adda) tar tillfället i akt och yttrar sig i samband med remissen av Europeiska kommissionens (EU-kommissionen) förslag till förordning om ett krisinstrument för den inre marknaden (förordningen) inklusive förslag till omnibusdirektiv och omnibusförordning med uppdatering av vissa förordningar och direktiv.

Adda är positiv till det övergripande målsättningen med förordningen om att hitta enkla och tydliga kommunikationsvägar i samband med kris och brist på strategiskt viktiga varor och tjänster på EU:s inre marknad. Adda är också positiv till att för detta ändamål utse en "advisory board" att rådge Kommissionen, nationella kontaktpersoner och etablera EU-gemensamma funktioner för att varna medlemsstaterna om risken för krissituationer.

Frågor som rör krisberedskap, inklusive försörjning i händelse av kris, är av stor betydelse. Något som blev tydligt i samband med Covid-19-pandemin då behovet av samarbete i dessa frågor blev akut. Det är därför av största vikt att EU-kommissionen och medlemsstaterna får *tydliga* och *enkla* kontaktvägar för att kunna kommunicera och samordna sig i händelse av en kris eller bristsituation på de inre marknaden.

Flera av artiklarna i förordningen är emellertid svåra att läsa och förstå. Flera artiklar anger dessutom en mycket omständlig och administrativt tung process för medlemsstater och berörda "economic operators". Detta verkar gå emot syftet med förordningen. För att de föreslagna processerna ska kunna genomföras med den snabbhet och enkelhet som krävs för ett möta en framtida kris, bör förordningen vara mindre detaljerad och bygga på en högre grad av frivilligt deltagande från medlemsstater och "economic operators" än vad som nu anges.

Enligt inköpscentralen behöver flera artiklar i förordningen förtydligas. Språket i förordningen behöver förenklas i stora delar. Förordningens begreppsapparat behöver

också tydligt förklaras, så att förordningens tillämpningsområde går att fastställa på en enklare sätt.

Det behöver bli tydligt under vilka omständigheter och i vilken utsträckning "economic operators" ska samarbeta med EU-kommissionen genom att lämna information och utföra "priority rated orders". Omfattningen av den information som ska lämnas är inte tydlig, och det bör uttryckligen framgå att en "economic operator" inte kan tvingas utföra en order.

Det krävs en genomgång av svensk lagstiftning för att kontrollera att Sverige, svenska myndigheter och svenska "economic operators" kan delta i de processer som anges i förordningen utan att bryta mot svensk lag. Det gäller bl.a. bestämmelser om sekretess och skydd för handlingar. Men även frågan om ansvarsfördelning mellan staten Sverige, regioner och kommuner i händelse av sådana gemensamma upphandlingar som förordningen möjliggör.

Kort om Adda

Adda ägs av Sveriges Kommuner och Regioner (SKR). Vi bedriver verksamhet inom tre affärsområden, bl.a. som nationell inköpscentral för kommuner, regioner och deras bolag. Inköpscentralen genomför upphandlingar av nationella ramavtal och inrättar dynamiska inköpssystem. Den bedriver ett omfattande arbetet i syfte att säkerställa leverans av kritiska produkter till verksamheterna i Sveriges kommuner och regioner. Inköpscentralen har idag flera ramavtal som avser vacciner till regionerna och svenska vårdgivare, däribland vacciner till barnvaccinationsprogrammet. Inköpscentralen tillhandahåller även ramavtal för medicinsktekniska produkter, förbrukningsmaterial till framförallt kommunala vård- och omsorgsverksamheter. I samband med utbrottet av Covid-19-pandemin, upphandlade inköpscentralen ramavtal avseende bristvaror i form av skyddsutrustning och desinfektionsmedel till Sveriges kommuner.

Om hur Addas yttrande är strukturerat

Addas yttrande består av två delar:

- Den första delen innehåller övergripande och generella synpunkter på förordningens utformning och hur den förhåller sig till framförallt befintlig svensk lagstiftning på området. Synpunkterna i den första delen är framförallt riktade till den svenska lagstiftaren.
- Den andra delen avser istället mer detaljerade och tekniska synpunkter på innehållet i enskilda artiklar i förordningen.

Samtliga hänvisningar nedan avser det remitterade förslaget till förordning om ett krisinstrument för den inre marknaden. Sidhänvisningar avser bakgrundspromemorian, "Explanatory Memorandum".

Övergripande synpunkter

Adda har följande övergripande synpunkter på förordningen:

1. Adda delar flera av de ambitioner som synes ligga bakom förordningen. EU:s inre marknad är i behov av mekanismer och processer för att snabbt dela information i samband med kriser och då brister på särskilt viktiga varor och tjänster uppstår. Inte minst Covid-19-pandemin och de med pandemin förknippade störningarna på försörjningskedjorna har tydliggjort att EU och dess medlemsstater, enskilt och tillsammans, behöver kunna samordna sig bättre för att möta snabbt uppkomna och förändrade behov. För att uppnå detta krävs enkla, tydliga och kraftfulla medel. Ett sätt kan vara att använda sig av det nätverk med nationella inköpscentraler som finns inom EU/EES.
2. Regleringen av förordningens processer för samarbete och informationsutbyte är på flera punkter mycket omständliga och svårlästa. Det kommer sannolikt att bli administrativt mycket tungt att leva upp till förordningens krav. Detaljerade regleringar riskerar också att leda till tolknings- och tillämpningssvårigheter.
3. Förordningen är generellt utformad och berör potentiellt flera delar av den inre marknaden och dess funktion. Det behöver därför tydliggöras hur förordningen förhåller sig till annan, befintlig EU-lagstiftning. EU har till exempel redan antagit detaljerad lagstiftning på området konkurrens och offentlig upphandling. Av förordningens text går det inte att sluta sig till hur eventuell konkurrens mellan den och annan lagstiftning på samma normhierarkiska nivå ska lösas.
4. Förordningen innebär att EU-kommissionen i händelse av en kris på den inre marknaden får mycket ingripande befogenheter. Och EU-kommissionen ges möjlighet att vidta flera åtgärder mot både medlemsstater och "economic operators". Omfattningen av sådana befogenheter bör vara tydligt avgränsade. Trots det förekommer öppna skrivningar bland annat om att EU-kommissionen på eget initiativ får utvärdera och vidta "further measures" för att förmå medlemsstater att bygga strategiska lager av kritiska produkter, se artikel 12(6). Omfattning av och eventuella begränsningar av kommissionens befogenheter måste anges tydligt.
5. Betydelsen av flera av de begrepp som används i förordningen är oklar. Flera begrepp har dessutom en mycket specifik betydelse inom ramen för lagstiftning som redan antagits av EU. Betydelsen av begrepp som till exempel "economic operator", "contract", "contracting authority" och "framework agreement" är helt avgörande för hur förordningen ska läsas och förstås. Förordningen innehåller emellertid ingen förklaring eller definition till dessa och till flera andra ord och begrepp. De angivna begreppen förekommer dessutom redan i direktiv antagna på området för konkurrens och offentlig upphandling. Det är inte tydligt av förordningen om dessa och andra begrepp har samma eller en annan betydelse i förordningen, jämfört med annan lagstiftning som redan antagits av EU. Konsekvensen av detta är att förordningens omfattning är otydlig.

6. Förordningens processer för bland annat kartläggning av försörjningskedjor och informationsutbyte mellan medlemsstater, EU-kommissionen och särskilt utsedda "liason officers" är omständlig och svårförståelig. Det kommer sannolikt vara administrativt mycket tungt att leva upp till förordningen, vilket verkar gå tvärt emot Kommissionens uttalade ambition om en "agile governance structure", se s. 1. Att formerna för samarbete och informationsutbyte enligt artikel 6(2) ska vara "detailed administrative arrangements" riskerar att hindra och direkt motverka behovet av att snabbt kunna kommunicera med andra medlemsstater i händelse av en kris.
7. Det kan ifrågasättas hur väl flera av de åtgärder som föreslås i förordningen lever upp till det uttalade syftet att avhjälpa brister på strategiskt viktiga varor och tjänster inom EU i samband med en kris. Förordningen verkar ta som utgångspunkt att en "crisis", "significant incident" eller "emergency" antingen redan inträffat eller är på väg att inträffa. Givet att det kommer vara omständligt och administrativt tungt att till exempel kartlägga försörjningskedjor för varor och tjänster av "strategic importance" i enlighet med artikel 11, är det svårt att tro att en sådan kartläggning kommer hinna genomföras inom rimlig tid för att avhjälpa eller ens lindra den uppkomna krissituationen. Arbetet med att avhjälpa brister i samband med en kris genomförs bäst och mest effektivt genom förberedelser i god tid innan en kris ens framstår som sannolik. Att avhjälpa en brist i händelse av kris förutsätter bl.a. i god tid kontrakterade leverantörer och kartläggning av försörjningskedjor. När en kris är nära förestående kommer det jobbet inte att hinnas med.
8. Det måste säkerställas hur förordningen förhåller sig till svensk rätt i flera avseenden. Mest påtagligt är svenska bestämmelser om sekretess, tystnadsplikt och skyddande av uppgifter i både offentlig och privat sektor, när svenska myndigheter och svenska "economic operators" deltar i processer enligt förordningen, till exempel genom att dela information enligt artikel 11, 12 och 24.
9. Det måste tydliggöras om och i så fall i vilka avseenden en "economic operator" är *skyldig* att delta i de processer som anges i förordningen, till exempel genom att lämna information enligt artikel 24 eller utföra "priority rated orders" enligt artikel 27. Förordningens bestämmelser är otydliga på denna punkt. Enligt artikel 27(2) verkar en "economic operator" kunna vägra utföra en "priority rated order". Samtidigt anger artikel 27(4) ett slags kontradiktoriskt förfarande där berörd "economic operator" måste ange "duly justified reasons" för sin vägran. Om det är frivilligt att utföra en "priority rated order" är det oklart varför sådana skäl ens skulle behöva anges, eller varför förfarandet i artikel 27(4) överhuvudtaget behövs.
10. Förordningen verkar utgå ifrån att medlemsstaterna har en förvaltningsstruktur som innebär att de till exempel snabbt kan skaffa sig tillgång till information om lagernivåer m.m. inom sitt territorium, inte bara sådana som medlemsstaterna själva håller utan "the current stock in their territory", se artikel 12(2) (a). Detta omfattar

rimligtvis även lager hos till exempel privata rättssubjekt. Detta motsvarar emellertid inte förhållandena i Sverige. Det torde vara mycket svårt för svenska myndigheter att inom rimlig tid få en bra överblick över alla varor av ett visst slag som lagerhålls i Sverige. I det fall den vara som identifieras som strategiskt viktig är en insatsvara, torde det istället vara helt omöjligt.

Synpunkter på enskilda artiklar

Adda har följande synpunkter på enskilda artiklar i förordningen:

11. En krissituation på den inre marknaden kommer att involvera och påverka många olika aktörer. Även om det är positivt att det anges i artikel 7 att EU-kommissionen ska organisera träning och simuleringar av krissituationer, bör det uttryckligen framgå av förordningen att dessa åtgärder omfattar fler organisationer än de angivna. Det kan till exempel röra sig om företag, branschorganisationer samt nationella inköpscentraler och leverantörer kontrakterade av dessa.
12. Det kan ifrågasättas hur ändamålsenligt det är att ange att kommunikation enligt artikel 11(2) ska ske elektroniskt. Det är alls inte orimligt att en krissituation kan komma att avse just möjligheten att kommunicera tillförlitligt på elektronisk väg. Kommunikation bör givetvis ske med "secure means". Men i övrigt bör bestämmelser om kommunikation vara teknikneutrala. I vart fall bör anges att kommunikation *i första hand* ska ske med elektroniska medel och med alternativa sätt om dessa inte är tillgängliga eller tillförlitliga. Exempelvis skulle den digitala plattform, som EU-kommissionen (DG GROW) f.n. tar fram för offentlig upphandling, kanske kunna användas som en primär kanal för att utbyta information om försörjningsfrågor i samband med kriser.
13. Innebörden av andra meningen i artikel 11(2) är oklar. Den verkar ange att såväl nationell lagstiftning om att viss information ska behandlas konfidentiellt, som EU:s behov av att behandla viss information konfidentiellt ska respekteras. Varför detta behöver anges är inte tydligt. Förordningen innehåller dessutom andra generella bestämmelser om att insamlad information ska behandlas konfidentiellt, se artikel 25. Hur artikel 11(2) förhåller sig till den mer generella regleringen är heller inte tydligt.
14. För att förenkla och bidra till snabbare kommunikationsvägar enligt artikel 11(4) bör inte "requests for voluntary provision of information" behöva ställas via de nationella myndigheterna. De nationella myndigheterna verkar heller inte kunna hindra eller i övrigt påverka att sådana frågor ställs, varför deras deltagande i denna process riskerar att bidra till onödig administration och förseningar.

15. Det är oklart om den information som efterfrågas av medlemsstaterna enligt artikel 12(2) även omfattar lager m.m. hos andra än medlemsstaten själv, till exempel företag, organisationer eller upphandlande myndigheter. Artikel 12(2) riktar sig visserligen inte till någon annan än just medlemsstaterna. Och möjligheten att begära information från en "economic operator" regleras särskilt i artikel 26. Samtidigt verkar till exempel "the current stock in their territory" i artikel 12(2) till sin ordalydelse omfatta *alla* lager på en medlemsstats territorium oavsett vem som äger det, inte bara medlemsstatens egna lager. Även om det alltså inte framgår att det är så, vore det givetvis mest ändamålsenligt att en medlemsstat även kartlade vilka lager m.m. som finns totalt på dess territorium. Omfattning av artikel 12(2) behöver förtydligas i detta avseende. Om artikel 12(2) ska omfatta information om lager m.m. som tillhör andra än bara medlemsstaten behöver den kompletteras med en bestämmelse likt artikel 27(7) som anger att en "economic operator" inte gör sig skyldig till kontraktbrott om den tillhandahåller den efterfrågade information. Den information som omnämns i artikel 12(2) (a)-(d) är nämligen potentiellt omfattande och kan vara känslig ur konkurrenshänseende. Om avsikten är att företaget på en medlemsstats territorium ska avslöja till exempel "any potential for further purchase" och "any options for alternative supply" som den kan ha enligt ingångna avtal, riskerar det dessutom att stå i strid med sekretessåtaganden i samma avtal. Sekretessåtaganden som sannolikt är förenade med viten eller skadeståndsansvar.
16. Regleringen i både kapitel I, artikel 16-18, och II, artikel 19-22, är svår att läsa och att förstå. Det gäller särskilt artikel 19-22 som rör "notifications". Regleringen är mycket omständlig och anger en process som sannolikt kommer att vara administrativt tung. Detta står i direkt strid med syftet om att förordningen ska ange en "agile governance structure". De angivna artiklar och de processer den anger bör förenklas avsevärt.
17. Det verkar inte finnas några begränsningar av vilken slags information och hur mycket information som EU-kommissionen kan kräva att en "economic operator" delar med sig av enligt artikel 24. Det arbete som behöver utföras för att ta fram den information som efterfrågas kan därför bli betungande. Artikel 24 bör därför kompletteras med en bestämmelse om rätt till "rimlig" ersättning för sådant arbete som "skäligen" måste utföras för att tillgodose en begäran om information.
18. Av artikel 24(2) följer att EU-kommissionen kan tvinga en "economic operator" att dela med sig av information. Även om Adda kan förstå varför det bör vara möjligt under vissa omständigheter, bör lagstiftaren vara medveten om att ett tänkbart skäl till att en "economic operator" inte accepterar att dela information, givet hur långa försörjningskedjorna för vissa produkter kan vara, kan ha att göra

med tvingande lagstiftning i tredje land, eller kontaktuella åtaganden som förhindrar någon att avslöja viss information. Det är inte tydligt i artikel 24(2) att sådana omständigheter alltid skulle utgöra "a valid justification" för att inte dela information med EU-kommissionen. Det kan därför inte uteslutas att en "economic operator" kan bli tvungen att välja mellan att samarbeta med EU-kommissionen eller bryta mot sina kontraktuella åtaganden eller tredje lands lagar. Det bör därför uttryckligen anges att sekretessåtaganden eller bindande lag i tredje land *alltid* utgör godtagbara skäl för att inte lämna ut information.

19. För att en "economic operator" ska kunna tillvara sin rätt på ett effektivt sätt behöver det förtydligas vad som utgör "a valid justification" för att inte följa EU-kommissionens begäran om information enligt artikel 24(2). Det behöver även förtydligas vad som avses med att "motiveringen" (eng: justification) ska vara "giltig" (eng: valid). Om det innebär något slags beviskrav eller att endast vissa skäl för att vägra dela med sig av information godtas måste det framgå av förordningen.
20. Artikel 24(3) behöver förtydligas så att den även avser en begäran enligt 24(2). I artikel 24(3) anges endast att den avser "requests referred to in paragraph 1". Kommission kan emellertid även göra en begäran enligt artikel 24(2).
21. Artikel 24(3) behöver förtydligas så att en begäran om information *alltid* ska respektera "trade and business secrets". Just nu anges att en begäran "kan" (eng: "may") avse bland annat produktionskapacitet, och att "trade and business secrets" då ska respekteras. Men eftersom uppräkningslistan i artikel 24(3) endast är exemplifierande, kan bestämmelsen läsas som att EU-kommissionen skulle kunna utforma en begäran till att avse annan, lika affärskänslig information, och att den då inte behöver respektera eventuell sekretess.
22. Adda förstår inte syftet med att EU-kommissionen ska ha rätt att offentliggöra en "reasoned explanation" enligt artikel 27(4), sista meningen. Så länge skälen för att inte acceptera en "priority rated order" är "duly justified" enligt artikel 27(4) kan det rimligtvis inte finnas någon anledning för EU-kommissionen att göra skälen till varför ordern inte accepteras kända för en vidare krets. Den möjligheten bör därför utgå. Den information EU-kommissionen kan offentliggöra enligt 27(4) har dessutom mottagits för att avgöra om skälen till varför en order inte accepterats är "duly justified", inte i syfte att offentliggöra informationen. Möjligheten att offentliggöra information verkar därför stå i strid med artikel 25(1) som anger att information som mottas vid tillämpning av förordningen endast ska användas "for the purpose for which it was requested" (Addas understrykning).

23. Det är inte tydligt om en "economic operator" kan tvingas utföra en "priority rated order" enligt artikel 27. Enligt artikel 27(2) kan visserligen ordern accepteras *eller* så kan den ordern riktar sig till "explain why it is not possible or appropriate for that operator to do so". Enligt 27(4) ska sedan en "economic operator" dessutom ange sina "duly justified reasons" för att inte acceptera ordern till EU-kommissionen. I artikeln anges emellertid inte vad som händer om ordern inte accepteras och aktuell "economic operator" heller inte lämnar någon förklaring till varför enligt 27(2) och 27(4), alternativt om skälen (eng: reasons) som anges inte bedöms vara "duly justified" enligt 27(4).
24. Artikel 27 anger en ordning som inte är helt lätt att förstå där en "economic operator" först ska "förklara" (eng: explain) varför den inte accepterar en order enligt 27(2), och sen därefter *dessutom* ska ange sina "duly justified reasons" för detta enligt artikel 27(4). Det är inte tydligt varför detta ska ske i två steg eller vad som skiljer de olika stegen åt. Det är heller inte uppenbart vad som skiljer en förklaring enligt 27(2) från "duly justified reasons" enligt 27(4). Detta måste förtydligas, särskilt avseende skillnaden på den information som en "economic operator" ska ange enligt artikel 27(2) respektive 27(4).
25. Artikel 27(3) hänvisar endast till 27(2) och inte till 27(1). Det är därför endast om en "economic operator" först vägrar utföra en order, men sen ändrar sig och accepterar ordern enligt 27(2), som skyldigheten att utföra ordern "take precedence over any performance obligation under private or public law". I det fall ordern accepteras direkt enligt artikel 27(1), verkar att alltså inte regleringen i artikel 27(3) träda in. Adda kan inte se att det finns något tungt vägande skäl till varför det skulle vara så. Artikel 27(3) bör alltså hänvisa till *både* 27(1) och 27(2).
26. Innebörden av "take precedence over any performance obligation under private or public law" i artikel 27(3) behöver förtydligas. Det är heller inte tydligt vad som avses med "performance obligation". Innebörden av det begreppet måste också förtydligas.
27. Det är inte tydligt vad som avses med "duly justified reasons" i artikel 27(4). För att en "economic operator" ska kunna tillvarata sin rätt på ett effektivt sätt behöver innebörden förtydligas. Det är heller inte tydligt vad som avses med att de skäl som anges ska vara "duly justified" (Addas understrykning). Jämför vad som anges i punkt 19 i detta remissyttrande. Om det innebär något slags beviskrav eller att endast vissa skäl godtas för att inte acceptera en order måste det framgå av förordningen.
28. Artikel 37 och 39 nämner endast "contracting authority" (sv: upphandlande myndighet). Detta begrepp har en specifik betydelse enligt artikel 2(1) i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om

offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG. Begreppet avser de rättssubjekt som är skyldiga att genomföra upphandlingar enligt det direktivet, i Sverige genomfört genom lag (2016:1145) om offentlig upphandling. Begreppet omfattar däremot inte andra rättssubjekt, till exempel de "upphandlande enheter" (eng: contracting entity) som istället ska tillämpa Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG. I Sverige genomfört genom lag (2016:1146) om upphandling inom försörjningssektorerna. Adda ifrågasätter om det verkligen är avsikten att begränsa förordningens tillämpningsområde på detta vis.

29. Enligt artikel 39 ska "upphandlande myndigheter" i de deltagande medlemsstaterna avhålla sig från att genomföra egna upphandlingar, som avser samma varor och tjänster som "täcks" (eng: covered) av den gemensamma upphandlingen. Bestämmelsen behöver förtydligas. Det är till exempel inte tydligt hur de upphandlande myndigheterna ska agera om deras egen upphandling, utan att avse till exempel samma vara som den gemensamma, ändå påverkar produktionskapaciteten hos samma leverantörer som tillverkar den vara som upphandlas gemensamt. "Täcks" då de upphandlande myndigheternas upphandlingar av den gemensamma, och är förbjudna? Och hur påverkas den situation att en upphandlande myndighet upphandlar en vara, där den vara som omfattas av den gemensamma upphandling ingår som en insatsvara? Dessa upphandlingar har ju inte samma kontraktsföremål. Men den gemensamma upphandlingen kan ändå sägas "täcka" den upphandlande myndighetens, beroende på hur begreppet ska förstås. Det bör även uttryckligen framgå av artikel 39 om pågående, men ännu inte avslutade, upphandlingar av samma varor eller tjänster som den gemensamma kan avslutas, eller om dessa måste avbrytas, utan att ett kontrakt ingås.
30. Artikel 39 måste på ett tydligt sätt ange hur alla de upphandlande myndigheter som berörs ska informeras. Det kan potentiellt röra sig om tusentals myndigheter som inte längre får genomföra egna upphandlingar.
31. I Sverige har vi kommunalt självstyre som är grundlagsskyddad. Den svenska offentliga förvaltningen bygger även på en tydlig funktionsfördelning där staten, regioner och kommuner har olika ansvar och befogenheter. Det behöver utredas hur och ens om staten Sverige kan delta i en gemensam upphandling enligt 34 och 36 med innebörden att kommuner och regioner inte längre får genomföra egna upphandlingar enligt artikel 39. En region blir till exempel inte befriad sitt ansvar att tillhandahålla vård till patienter i enlighet med svensk lag, bara av den anledningen att staten Sverige väljer att delta i upphandling av varor som regionen är i behov av för att kunna utföra sagda vård.

32. Det måste tydligt framgå av förordningen under vilka omständigheter som upphandlande myndigheter kan genomföra egna upphandlingar i det fall en gemensam upphandling enligt artikel 34 och 36 drar ut på tiden. Tyvärr är erfarenheten från Covid-19-pandemin att EU-gemensamma upphandlingar kan bli administrativt mycket tunga att genomföra och därför drar ut på tiden. Upphandlande myndigheter i en medlemsstat kan rimligtvis inte hindras från att genomföra upphandlingar för att kunna fortsätta utföra sina samhällsuppdrag av den anledningen att Kommissionens arbete försenas, oavsett vilken orsaken till detta är.